

Jean de Saint-Samson

Hooglied van de goddelijke en
mensgeworden Bruidegom
en zijn goddelijke bruid,
in de echtelijke vereniging
met haar Bruidegom

Vertaling Sicco Spoelstra

VERTALING

I AAN DE LEZER

Wie je ook bent, broeder, als je dit geschrift in handen krijgt,
en de inhoud ervan je wellicht tot lezen aanzet,
sta dan niet versted over wat je er in zult aantreffen.

Het gaat over het hoog verheven en afgrondelijk diepe
(goddelijke) voorwerp,
over het subject in dat voorwerp,
het doen en laten van het verliefde subject jegens zijn geliefde
voorwerp,
en vooral de liefde van dat voorwerp in zijn subject
en van het subject in zijn geliefde voorwerp.

Alleen voor wie daardoor geraakt wordt,
omdat hij liefde geworden is, zijn deze bladzijden bestemd.
Laat rusten wat je begrip ervan te boven gaat
want voor er aan te beginnen
besepte ik al dat deze verhandeling
in verband met bovengenoemde opzet
wel moest overeenstemmen met het subject
dat tot deze verhevenheid gekomen is.

Als je niet alles duidelijk is,
wees dan tevreden met wat je wel begrijpt
en pijnig je hersens niet te veel om er het fijne van te weten.
Want het gaat er niet om deze woorden
met gevoel en verstand te vatten,
maar veeleer het wezenlijke ervan te smaken
in liefde, in alle eenvoud en aan alles onthecht.

Het gaat er tenslotte om
dat je hierin zult vinden de wederzijdse liefde
van de Bruidegom voor zijn trouwe bruid,
en van de bruid voor haar Bruidegom.

Als jij daar in jezelf ook op één of andere manier iets van
ondervindt,
brandend van onstilbaar verlangen naar de liefde van de Brui-
degom,
zul je zeker geen aanstoot nemen
aan wat je in deze verhandeling zult aantreffen.
Maar als je dat niet voelt, en daar geheel buiten staat,
met diepgaande overwegingen, of anderszins,
zal dit je vermoedelijk niet raken.
Maar als je grondig aan jezelf onthecht
afdaalt tot het weetgierige verlangen van gewone mensen,
en je redelijk verstand zachtjesaan daartoe laat pressen,
zul je wellicht smaak vinden in deze woorden.

Of jij of een ander mijn inzichten
in dit geschrift – of in eerdere geschriften van mij –
al of niet deelt, begrijpt of verstaat,
is mij om het even.
Want, in meerdere, of in mindere mate, of wel ten volle,
heeft elke waarheid een eigen voorkeur
voor de manier waarop zij zich openbaart aan wie zij wil,
zowel in haar subject zelf, als wel aan zijns gelijken.

DEEL 1 DE AANSPRAAK VAN DE BRUID

2 WEDERZIJDSE VERLIEFDHEID

En waar is het, o mijn Liefde en mijn Leven, nu om
begonnen?

Wat dan? Voor mij is dat heel duidelijk:

Ik kan niet anders dan de onvergelykelijke liefde bezingen van
de Bruidegom voor zijn bruid,
en van de bruid, één en al liefde geworden, voor haar
Bruidegom.

Maar u, mijn dierbare Leven en Bruidegom,
hoe is het met u gesteld?

Bent u niet hartstochtelijk gek op mij?

Ja, dat moet wel zo zijn, daar twijfel ik ook niet aan;

want anders zou u nooit geworden zijn
tot vlees uit mijn vlees, been uit mijn gebeente¹.

En ook zou u nooit uw oneindige volheid hebben laten
inkrimpen tot de stof van mijn menselijke natuur
om mij tot uw bruid te nemen, met alles wat er uit voort-
vloeit, en dat is heel wat.

Zegt u mij, mijn Leven, o mijn Bruidegom,

past het de serafijnen niet beter

hun verwondering over heel dit onzegbare mysterie te vertolken

1 Gen. 2: 23.

dan mij, uw bruid, die daar alleen maar stamelend wat over kan zeggen?

En moet men niet versteld staan
dat mijn beschouwing van uw wezen en aanzijn vol van
schoonheid,
in mij en door mij, is geworden tot een meeslepende vreugde
waar men zich niet genoeg over kan verbazen,
gevolg van mijn liefde die het voorwerp van zijn liefde geheel
in zich meesleept.

Zonder aandacht voor iets anders
geniet de bruid aldus van u, haar Bruidegom,
en van uw goddelijke verrukkingen die zij, voor haar bestemd,
in u aantreft;
verrukkingen die voor altijd in haar een zeer eenvoudige en
naakte liefde wekken,
en ook een onzegbaar en genotvol weten hoe u wezenlijk
bent.

3 DE TAAL SCHIET TEKORT

En wat nu? Ach mijn Bruidegom!

Als het onzegbare genot om bij u te zijn
en het geluk dat ik daar steeds meer van ondervind
in woorden uitgedrukt kon worden,
zou ik dat zeker doen.

Maar hoe dan? Als ik me ertoe zet, wat doe ik dan anders
dan me tot het uiterste uit te rekken of in te krimpen
om onder woorden te brengen
wat in u en mij elke verbazing te boven gaat?

Want in één woord, en daar is alles mee gezegd:
Ik ben alleen nog maar liefde
uit de liefde in mijn Bruidegom.

Ja waarlijk, nu lachen de engelen mij nog uit
bij het zien van de buitensporige moeite die het mij kost
om me u, uw liefde en uw schoonheid voor te stellen,
waarbij ik opnieuw word meegesleept en vervuld
met een geheel nieuw genot,
voorzover dat mijn krachten niet te boven gaat.

Dat ik nu, één en al liefde,
in het genot van uw aanwezigheid in u ben, mijn Bruidegom,
en u geheel in mij
en u van uw kant door mijn schoonheid niet alleen zo maar
wat dronken,
maar op goddelijke wijze gek van verliefdheid bent,
gaat elke voorstelling en beschrijving te boven.

4 ONZEGBAAR GENIETEN VAN ZIJN AANWEZIGHEID

Wat blijft er voor mij nog te doen of te zeggen?
U bevindt zich immers simpelweg in mijn vlees?
Is daarmee niet alles gezegd?
Ja zeker, want zo is het.

Als ik denk aan ons beider gemeenschappelijke, wederzijdse
en onvergelykelijke vereniging,
zie ik tot mijn verbijstering
hoe onbeschaamd sommige van uw favoriete bruiden
aan anderen de afgrondelijke diepten daarvan onthullen.

Want voor mij is het zonneklaar, dat als ik mij er zo op zou beroemen,
 ik eerder afbreuk zou doen aan de heerlijkheid en diepgang
 van onze wederzijdse echtelijke vereniging
 – eenvoudig en onvergelijkelijk in ons vlees en onze geest –
 dan er iets zinnigs over zeggen.

Integendeel, erover zwijgen en de stilte bewaren
 zou mij een groot plezier en genoeg doen.
 Want ik weet dat juist daardoor mijn verlangen vervuld zal
 zijn:
 het onzegbare mysterie van ons beider wederzijdse en
 gezamenlijke vereniging.
 Daar komt nog bij dat ik u daarmee oneindig veel eer zal
 bewijzen.

Maar wat zeg ik nu?
 O mijn Bruidegom, neem me niet kwalijk;
 ik zal onzegbaar van uw aanwezigheid genieten.

En wat zeg ik nu weer, o mijn dierbare Bruidegom?
 Vergeef mij als het is alsof ik niet weet wat ik zeg of doe:
 zo zullen wij van elkaar genieten, u in mij en voor mij en ik in
 u en voor u.

5 DE WEDERZIJDSE VERRUKKING

Wat is hier nog verder over te zeggen of onder woorden te
 brengen
 want wij zijn nu toch samen in onze innerlijke verblijfplaats?

Wat men er ook over zou kunnen zeggen,
 ik weet wel wat er nu anders is geworden:

U heeft mij, o mijn Bruidegom, met u en in u meegevoerd en
in verrukking gebracht,
en houdt mij bij u,
godgelijk door uw goddelijkheid in uw goddelijkheid. Daar
hoeft men zich zeker niet over te verbazen,
want ik ben toch uw bruid,
in liefde geheel verteerd door liefde,
geheel godgelijk en geheel in u verloren.

Wat? Dacht u wellicht te goeder trouw
dat u zomaar alleen van uw bruid kon genieten,
zonder dat zij eveneens van ú genoot in onze onstuimige en
echtelijke liefde,
die ons beiden in alles even gelukkig maakt
als we ervan genieten en in verwijlen,
waarbij wij elkaar steeds vaster in de armen sluiten,
de één de ander, in onvergelykelijke omhelzingen.

Daardoor zijn wij beiden even tevreden, even voldaan in het
genot
dat ons wederzijds in verrukking brengt.

6 DEZE ERVARING ONTNEEMT ONS DE TAAL

Ik wil dan ook niet dat uw bruiden u nog langer verkondigen
dat ik wegwijn van verlangen naar uw liefde².
Want in gezamenlijk genot en innige omhelzingen
zijn wij immers al met elkaar verenigd in uw oneindige wezen.
Daarin ben ik niet zomaar wat verliefd op u,
maar ben ik omgevormd tot die opperste liefde die heel uw
bestaan uitmaakt.

2 Hoogl. 5: 8.

En wie dat als bruid meemaakt,
vraagt zich af of er wel woorden zijn
om innerlijk en wezenlijk uitdrukking te geven
aan de bekoringen van uw meeslepende schoonheid en aan de
genietingen en liefde
waarin uw bruiden wegsmelten in hun goddelijke en
onvergelijkelijke omhelzingen.

Want de verrukkelijke aanwezigheid van u, mijn geliefde
voorwerp,
die mateloos en onvoorstelbaar door liefde bezeten en
voortgestuwd,
uw subject, dat wil zeggen, mij uw bruid, door zichzelf in
vervoering brengt,
ontneemt aan dat subject door die verrukking op datzelfde
ogenblik
alle verlangen, wil, durf en zelfs de mogelijkheid
om er iets over te zeggen en in woorden uit te drukken.

7 DE BRUIDEGOM HEEFT ZICH GELIJKVORMIG
GEMAAKT AAN DE BRUID

Maar wat nu? Wat nu te denken of te doen?
Schijnt het u niet toe, mijn lieve Bruidegom,
dat ik heel mijn geluk en genot met u, mijn voorwerp,
enkel en alleen op uw goddelijke natuur wil vestigen en gronden?

Ja, mijn Geliefde, want daarin bestaat heel mijn vreugde en
mijn genot.

Maar toch wil ik,
zonder daarom die bestaanswijze te verlaten,
mij daarover uiten,

terwille van mijn liefde voor het vlees
dat nu is ééngeworden met uw godheid
om voortaan op onvergelykelijke wijze,
onvergelykelijk als de opperste godheid
te beminnen het vlees, dat u tot nu toe steeds hebt liefgehad,
of om het beter uit te drukken,
altijd al in u zelf omdat het van u en voor u is.

Maar die gedaante, waar komt die vandaan,
en aan wie hebt u die ontleend?
Komt die niet bij mij vandaan?
Want bent u dan niet:
vlees uit mijn vlees, been uit mijn gebeente³,
evenals leven van mijn leven en liefde van mijn liefde?
En waarom toch hebt u dat bij mij gezocht
en ook uw vleselijke gedaante aan de mijne ontleend?
Ontbrak het u dan daaraan in uw hemelse zaligheid?
En waarom anders hebt u die bij mij gezocht,
als het niet uw wens zou zijn dat ik op u in die gedaante
smoorverliefd zou worden,
zo zeer zelfs dat ik bij u mijn toevlucht zou vinden,
omdat ik dan één en dezelfde zou zijn als u en in u, die mijn
Bruidegom bent?

En vindt u het dan ook niet verbazingwekkend
dat ik u geheel naakt in onstuimige liefde omhels,
u die geheel goddelijk bent in zowel uw goddelijke, als in uw
menselijke gestalte?

U die voor uw glorie en geluk slechts uzelf
tot enige en enkele goddelijke en menselijke grondslag bent
in uw goddelijke en in uw menselijke gedaante.

3 Gen. 2: 23.

8 VERGODDELIJKING IS HET DOEL VAN DE MENSWORDING

Zeg mij, Leven van mij,
toen u, eeuwig Woord van de eeuwige Vader,
vleesgeworden door verkorting en inkrimping van zijn
omvang,
uw bruid bezocht, om mij te huwen
en mij geheel goddelijk te maken in zijn godheid,
zowel met de vloed ervan
als het die grote vloed overtreffende actieve spel,
gespeeld met de verborgen en werkzame kracht van de
opperste liefde van dat Woord zelf,
van het Woord in mij, en van mij in het Woord, in het
onvergelijkelijke van ons beiden,
zou het – zeg ik – mogelijk geweest zijn
dat bij uw eerste bezoek aan uw bruid, die ik ben,
zij niet meegeslept zou worden door genot en liefde,
in de liefde voor haar goddelijke én menselijke Bruidegom,
die u bent?

Neen, neen, dat kon niet anders, zo moest dat nu eenmaal
gebeuren.
Want waartoe dit alles, en met welk doel,
als het niet was dat wij geheel en al van elkaar zouden genie-
ten,
in de goddelijke kracht, op goddelijke wijze werkzaam,
van onze wederzijdse, eenvoudige en onvergelijkelijke omhel-
zingen?

Het daarmee bezig zijn, ondergaan en ervan genieten
verschafft ons samen een niet te zeggen hoe onzegbare rust en
genot.

9 DE WRAAK VAN DE LIEFDE: HET LIEFDESSACRAMENT

Maar wat nu, mijn Geliefde?
Allen, en vooral uw dierbaarste bruiden,
zijn stomverbaasd over de zo ongewone wraak
die u op hen hebt genomen voor hun vroegere ontrouw.

Want zoals uw goddelijke bruiden verzekeren,
was het uit wraak
dat u zich, met uw goddelijke majesteit en bestaanswijze,
met hen allen in het huwelijk verbond,
door een onzegbaar mysterie en onvergelyklijk liefdessacra-
ment
dat door de werking van die grote actieve liefde
uw verliefde bruiden steeds meer en steeds beter
in liefde omvormde door de werking van die actieve liefde
zelf.

Dat sacrament doet uit het diepste ervan in haar overvloeien
op het ogenblik zelf van hun echtvereniging,
een stortvloed van goddelijk licht, vreugden en genietingen,
waarmee ons goddelijk huwelijk wordt voltrokken,
goddelijk voltrokken tussen haar en u,
en nog meer in het onvergelyklijke van ons beiden,
waarin wij zijn uzelf in u zelf, uw liefde in uw liefde,
uw genietingen in uw genietingen,
en uw eeuwige contemplatie in uw vreugde en contemplatie.

Door de actieve vloed van ons gezamenlijke en wederzijdse
liefdesspel
worden wij dan snel en zonder ophouden meegesleept
in dat gezamenlijke, wederzijdse en eenvoudige genieten,
de één van de ander,

dat op eenvoudige wijze voltrokken wordt in de eenheid van ons beiden,
in eenvoud van geest, van inzicht, en van gedachte, van begrip,
van aandacht, van licht, van smaak, van rust, evenzeer als van liefde.

Dat, mijn Geliefde, is uw liefde die overvloedig aan de dag treedt,
waarvan wij de zo verbazende en alles overtreffende gevolgen zijn,
niet zozeer in ons, maar in u,
die overvloeit van die overgrote liefde in ons en voor ons.

IO WRAAK UIT LIEFDE VOOR LIEFDE

Iedereen weet toch, o mijn Leven en mijn Bruidegom, dat voordat u uw uitbundige liefde in en voor uw bruiden zo duidelijk liet blijken,
u slechts gelijkenis had met u zelf.

Het was toen ook voldoende, dierbare Bruidegom van mij, dat u vanaf het begin die gelijkenis had met de totale en eeuwige vloed van uw eindeloos overvloedige schepping,
maar wel daarvan en daarin onderscheiden.
Niet minder is mijn gelijkenis met u in mijn bestaanswijze waarin u zich aan mij in mij gelijkend maakte.
Beter gezegd: zelf maakte u mij waarlijk geheel gelijkend aan uzelf in mijzelf, in uzelf en voor uzelf.
Maar hoe nu, mijn Geliefde?
Als u zich zo op mij wreekt voor de beledigingen die ik u eerder heb aangedaan,

is die wraak behalve draaglijk ook heel zoet en heerlijk,
omdat die bestaat uit liefde voor liefde
waarbij u mij liefhebt en mijn liefde beantwoordt
in de onvergelykelijke Liefde van ons beiden.

II HET ANTWOORD: VERZINKEN IN DE AFGROND VAN LIEFDE

O mijn Bruidegom, zou ik ook zo wraak mogen nemen?
Want de liefde wil toch dat ik mij ook zo op ù wreek,
ik bedoel voor wat u mij aangedaan hebt met uw liefde
zodat ik onvergelykelijk, volslagen en grondig bezeten van u
ben, en van mij in u.

Daarom zal mijn wraak daarin bestaan
dat ik steeds meer verzink in mijn eindeloze grote en sterke
liefde voor u,
dieper en dieper tot in de diepste afgrond daarvan,
totdat ik door almaar liefde te geven en te ontvangen,
geheel en al tot niets vergaan en verteerd ben in u en in uw
liefde.

Innig verbonden met u zal ik dan bij u en in u verkeren
in een eenvoudige beschouwing,
eenvoudig, onvergelykelijk en naakt, geheel en al in u verlo-
ren.

Is het dan zo verbazingwekkend
dat ik zo te keer ga om u eenvoudig en naakt te beminnen,
zowel innerlijk als uiterlijk,
en onverminderd te blijven genieten van uw aanwezigheid
waar ik in mijn verliefdheid zonder ophouden naar verlang
met een eindeloos onverzadigbare begeerte,
die pas volledig bevredigd zal zijn,
als ik zonder enige beperking van u kan genieten?

Dan zal ik zo totaal en overvloedig van u overvloeien
 dat anderen er zo overvloedig in kunnen delen
 dat ze door die overdaad geheel verzadigd en vervuld worden.

12 UITNODIGING OM ZICH TE SCHAREN IN HET LOFLIED

Zingt vrijuit, bruiden van zo'n Bruidegom als de mijne,
 met wie ik zo'n gelukkig lot en genot als het onze deel.
 Zingt op mijn dringend verzoek
 – zoals ik op mijn beurt op jullie verzoek zal doen –
 een nieuw lied⁴ met eindeloze lof
 voor de grootheid en mateloze liefde van onze Bruidegom,
 die zich aan ons openbaart
 door met ons op zo'n verbazingwekkende wijze in het
 huwelijk te treden
 en ons aan hem, en in hem godgelijk te maken,
 één met hemzelf in zijn bestaanswijze.

13 DE ZOETE OORLOG VAN DE LIEFDE

Maar mijn zoete Leven, ik heb u nog niet precies verteld
 met wat voor middelen ik mij graag op u zou willen wreken
 voor uw zoete liefdesoorlog met mij in liefde zonder einde.

Want als u er namelijk zo op gesteld bent mij alsmear te bestoken
 met aanvallen van uw allerdiepste liefde,
 dan zal ook ik van mijn kant gedrongen door de eindeloze
 kracht van mijn liefde
 niet aflatend tegen u ten strijde trekken

4 Ps. 98: 1.

om met elkaar in talloze schermutselingen
oneindig vaak, of liever: zonder ophouden,
slag te leveren, geest tegen geest,
totdat een van ons beiden het onderspit delft.

Maar wat zeg ik nu weer?
Vergeef mij, Geliefde,
mijn mateloosheid in wat ik zeg en in mijn hoofd haal,
want ik moet eigenlijk zeggen:
totdat ik met mijn aanvallen, mijn macht en mijn kracht,
door u en door de liefde voor u in beweging gezet,
bezweken zal zijn onder uw overmacht,
en zo volkomen overwonnen
dat ik me alleen nog maar lijdzaam volledig kan laten bezitten
zonder dat ik van mijn kant nog tot enig verzet in staat ben.

14 HET MYSTIEKE HUWELIJK VOERT BINNEN IN HET GELUK VAN
DE DRIE-EENHEID

Komaan, lieve vriendinnen,
zingt voor onze Bruidegom een nieuw loflied zonder
ophouden⁵.
Want verbazingwekkend en zonder einde
zijn de mateloze wonderen die hij heeft laten zien
bij de volslagen en totale voltrekking van ons goddelijk
huwelijk met hem,
eenvoudig en onvergelyklijk voltrokken door hem aan ons,
door ons aan hem
met de gezamenlijke inspanning van onze vereniging met hem
en van hem met ons.

5 Ps. 98: 1.

En meer nog met de goddelijke eenheid van hemzelf,
verblijf van de drie personen van de Drie-eenheid,
die in het toppunt van hun actieve en genietende geluk
in alle opzichten genieten van de opperste zaligheid
in de totale elkaar omvattende beschouwing
van de één van de ander, en van de één in de ander.

15 DE WEG VAN DE ONTKENNING VOERT TOT WARE INTIMITEIT

Zegt u mij, mijn Bruidegom,
heb ik soms iets verkeerd gezegd of in mijn hoofd gehaald,
door u duidelijk te maken
dat ik er beter aan doe niets van dit alles in de openbaarheid
te brengen?

Want ons plezier en genot met elkaar,
in een niet te zeggen hoe onzegbaar samenzijn en rusten
gaat alle begrip te boven.

Om daar uitdrukking aan te geven,
schieten dan niet alle woorden eindeloos tekort
of ze nu bedacht of geopenbaard zijn?
Waar toe dient het immers dingen die bestaan
uit te drukken door onbestaande
of onbestaande dingen door bestaande?

Want zeg mij nu eens, mijn lust en mijn leven,
waar moet ik de ware betekenis van dit alles zoeken
– van mijn geliefde voorwerp dat mij met zich en in zich
meesleept
in de volheid van zichzelf,
en me daarvan doet overvloeien,
overloediger dan men zich kan voorstellen –

als ik die niet zou kunnen vinden in u,
die uitstijgt boven het zijn,
ja zelfs boven het voortreffelijkste van het zijn,
én boven het voortreffelijkste van het niet-zijn,
in het zijn en boven het zijn uit
door overtreffelijke ontkenning?

16 DE OMVORMING IN SCHOONHEID

De vervulling van dit alles in ons beiden heeft tot gevolg
dat uw bruiden in één oogopslag zien
dat ik uw favoriete en onvergelykelijke bruid ben
zoals blijkt uit de overduidelijke tekenen
– of ik die opmerk of niet –
van uw stralende en uitbundige liefde voor mij.

Toch verlang ik niets anders
dan altijd in die liefde geborgen te blijven,
gekend alleen door u, mijn Bruidegom, mijn leven en mijn
alles.

En is het dan zo verwonderlijk
dat ik schoon ben⁶ door uw opmerkelijke schoonheid, o mijn
Bruidegom?

Nee, dat is niet zo, ook al zou ik dat zelf rondbazuinen.
Want omdat mijn schoonheid zozeer uw begeerte opwekt,
maakt u die geheel gelijk aan uw eigen eindeloze schoonheid,
tot volle bevrediging van uzelf.

6 Hoogl. 4: 7.

17 DE EUCHARISTIE ALS ANTWOORD OP ONZE HONGER EN
DORST NAAR LIEFDE

Maar wat nu, mijn Lief en mijn Leven?

Terwijl ik van geen ophouden weet
om met u uit te weiden over ons goddelijk huwelijk
dat met veel buitensporigs, zowel van u als van mij,
wordt voltrokken op goddelijke wijze,
vergeet ik mijn dringendste en allergrootste behoeften:
de honger en de dorst die ik lijd;
en eerlijk gezegd, o mijn Bruidegom,
bezwijk ik aan mijn honger en mijn dorst naar liefde
te midden van mijn overvloedige geluk.

Want onstilbaar honger en dorst ik
naar het genieten van u in eigen persoon,
geheel omhuld met de mantel van uw liefdessacrament,
door u ingesteld vanwege uw buitensporig grote liefde voor mij,
om u zelf geheel en al met mij te verenigen
ter vervulling van mijn hongerige en dorstige verlangen
om – zonder tussenkomst – van u te genieten in dat
sacrament van liefde
dat in u en voor u zijn volmaaktste vervulling gevonden heeft
en nog steeds vindt, in u en voor u, in uw bruiden en ook in
mij
zonder dat ik hoef af te zien van mijn bestaanswijze als
schepsel,
of daaraan tekort doe.

Ik heb honger, mijn Lief:
kom snel en verzadig uw bruid met het genot van u, haar ge-
liefde voorwerp,

door onze vereniging met elkaar,
 onvergelykelyk voltrokken met onstuimige en verrukkelijke
 buitensporigheid.
 Uw bruid zal dan geheel en al tevreden, volledig bevredigd en
 verzadigd zijn.

18 UITNODIGING OM IN TE GAAN IN DE BRUID

Maar als u nu niet haastig en snel in ons bed komt
 om samen te rusten en van elkaar te genieten,
 kan ik alleen nog maar vol ongeduld smachten
 naar het zo vreugdevolle en gelukzalige ogenblik
 waarop u zo goed wilt zijn om liefdevol tot uw bruid in te
 gaan,
 en haar in het intiemste en diepste van haarzelf,
 geheel te vervullen met uitbundige vrolijkheid en opgetogen-
 heid
 van de helder stralende en schitterende volheid van uzelf.

Dan zullen vloedgolven van welbehagen haar overstromen
 en weldra zozeer al haar krachten te boven gaan
 dat zij zich alleen nog maar wijd en zijd kan laten drijven
 in de wijde zee van uw goddelijkheid.
 Daarin zullen Bruidegom en bruid één zijn,
 en zonder verschil of onderscheid van elkaar, om zo te zeggen.

19 GOD IS ONSCHEIDBAAR VAN ZIJN GAVEN

Ik wil hiermee niet, mijn Lief en mijn Leven,
 hoe weinig ook,
 uw gaven onderscheiden of los zien van uzelf
 – ze zouden dan net als ik, zinnelyk zijn, en niet goddelijk –,
 want u bent onscheidbaar van al uw gaven.

Daaruit volgt, o mijn Bruidegom,
dat ik, wanneer ik u voor altijd volledig zal bezitten,
nooit bang hoeft te zijn dat het mij zal ontbreken aan uw
gaven.

Want de Bruidegom is noch in zichzelf, noch in zijn bruid
aanwezig
zonder de overvloed van alles wat hij schenkt
waarmee hij zijn bruid weergaloos verfraait, versiert en
uitermate vervolmaakt,
zoals hij reeds van eeuwigheid tot eeuwigheid heeft voorzien
in zijn opperste voortreffelijkheid.

20 HET VUUR VAN GODS LIEFDE

O, mijn Lief, verterend vuur⁷,
dat uw bruiden geheel en al verslindt,
in zich opneemt, doet verloren gaan en verzinken,
dieper en dieper in steeds diepere afgronden van uw
mensgeworden godheid.

Dan staan zij in brand, in u en van u,
hetzij van hun eigen liefde, hetzij van die van u
– en dat wil heel wat zeggen – van een vuur waarin zij totaal
verteren
tot uw opperste geluk in hen en in u, en ook tot dat van hen
in u.

Ik heb u altijd al gezegd, o mijn Lief,
dat ik hier niet al te gewoon over wil uitweiden,
want wat onzegbaar is en onzegbaar wordt genoten,
moet ervaren worden en gesmaakt in wederzijds genot van

7 Dt. 4: 24.

beide minnenden, samen één geworden.

En dát kan door geen enkele verbazing uitgedrukt worden,
want het gaat elke verbazing te boven, zoals ik al zei.

21 MEEGESLEEPT NAAR EEN ONVERGELIJKELIJKE BESTAANSWIJZE

Ik heb u al eerder gevraagd, Bruidegom van mij,
om me te zeggen hoe en waardoor u bent gekomen
tot de voltrekking van die liefde van u, voor u en voor mij.

(Maar sta mij niet langer toe van u weg te gaan
want ik ben er nu aan toe in het diepste van uzelf te verzin-
ken).

Zonder dat ik mij daarvoor met mijn liefde
ook maar enigszins heb hoeven in te spannen,
heeft u uw liefde voltrokken met een verborgen passieve
kracht.

Daardoor blijf ik, eenvoudig en onvergelijklijk,
in onmiddellijke aanschouwing van u, van aangezicht tot
aangezicht,
diep in uzelf, stil en onbeweeglijk.
Die aanschouwing brengt uw liefde in vervoering
en houdt die voor altijd vast
in haar eenvoudige en onvergelijklijke verblijf in het diepste
van uzelf;
en daar waar u van uw begin af eeuwig gelijk aan uzelf blijft,
bent u gelukkig met en in die liefde.

Die onvergelijklijke liefde,
die voortkomt uit de wederzijdse aanschouwing en liefde met u,

en in uw eindeloos grote, alles omvattende scheppingskracht,
 sleept mij en uw overige bruiden snel met zich mee
 naar een onvergelykelijke bestaanswijze,
 waarin wij of nu volledig meegesleept worden,
 of reeds volledig verkeren, zoals sommigen van uw bruiden.

22 EEN EN AL SCHOONHEID GEWORDEN

En waarom zou het me, als u mij zo diep in u hebt laten ver-
 zinken,
 dan verbazen dat u in uw zoete en onzegbare verliefdheid,
 me zegt dat ik één en al schoonheid ben,
 en dat er aan mij geen enkele smet of vlek kleeft⁸?
 Zo zal het zeker zijn als ik naar uw wens
 voldoende door u in u omgevormd zal zijn.

Ik wil hier niet uitweiden over de gevolgen daarvan,
 want waar liefde is, vindt men zeker ook alle gevolgen ervan;
 maar als er één ontbreekt,
 is de liefde daardoor al onvolkomen, gebrekkig, of helemaal
 afwezig.

Maar wat moet ik nu nog zeggen als u mij al geheel begrijpt
 en vliegensvlug en bliksemsnel mijn eenvoudige, onvergelyke-
 lijke en wezenlijke zuchten, woorden en blikken
 u overduidelijk maken hoe het met mij gesteld is?

23 OMGEVORMD IN GODS SCHOONHEID

Och, mijn Lief en mijn Leven,
 wat doet het er eigenlijk toe dat u me schoon noemt,

8 Hoogl. 4: 7.

omdat ik nu eenmaal zozeer verliefd op u ben
met een liefde die alle liefde, zelfs de uwe, te boven gaat!

Met uw schoonheid brengt u uw bruiden zozeer in verrukking
dat zij daarin geheel en al omgevormd worden.

Door de kracht van de liefde, die daarmee gepaard gaat
worden zij zeer innig gebonden, verenigd, samengevlochten
en vastgeknoopt met de banden van de onvergelykelijkste,
intiemste en diepste liefde
die men zich ooit maar kan voorstellen.

Och mijn Leven en mijn Lief, als dit alles waar is
wat wij ervan weten met ons gewone verstand,
dan hebt u alle reden mij te roemen bij engelen en mensen,
of liever bij de jongelui die u najagen om uw geuren⁹
en om uw zo meeslepende schoonheid,
en die nooit meer uw aanblik of uw sterke en heerlijke geur
willen verliezen.

U hebt er alle reden voor, vind ik, o mijn Lief en Bruidegom,
om mijn lof luid en duidelijk te verkondigen:
dat ik één en al schoonheid, zuiverheid en heiligheid ben,
zonder enige vlek¹⁰;
hoewel dat enerzijds niet altijd waar hoeft te zijn,
is het anderzijds wel degelijk zo.
Het is mij genoeg
dat u het daarover met mij eens bent
en dit geheim met mij deelt.

9 Hoogl. 1: 3.

10 Hoogl. 4: 7.

24 MEEGESLEEPT IN EEN GODDELIJK GENOT

En wat nog meer, mijn Lief en mijn Leven?
Hartstochtelijk hebben wij elkaar lief als bruid en Bruide-
gom^{II}.

Maar, o mijn Lief, te lang al smacht ik naar u,
om rechtstreeks van uwe Majesteit te genieten.
En begerig en hongerig verlangen wij beiden
naar een spoedige vernieuwing van ons goddelijk huwelijk
bij de voltrekking en de verwezenlijking waarvan het nodig is
dat onze gevoelens van liefde, onze verlangens, en al onze
vermogens
vernieuwd worden om – volgens mij tenminste -
ons opperst en goddelijk genot mogelijk te maken.

Dat u het ook hierover met mij eens bent,
is een buitensporig geheim.

25 MINT DE MINNE IN HET SACRAMENT VAN GODS LIEFDE

Maar voordat ik doorga met mijn simpele en vurige
verzuchtingen,
en steeds sterker en eindeloos verlang naar u, mijn grote goed,
moet ik u eerlijk bekennen dat ik geen waardering heb
voor de almacht waarmee u alles doet,
zelfs niet in het geval van dat verbazingwekkende en verheven
sacrament
dat met zijn gedaanten – om zo te zeggen – u alleen maar dient
om uw majesteitlijke glorie voor mij te verbergen en te
verhullen.

II Vgl. Ex. 4: 25.

En als daarom, o mijn Lief, één van uw bruiden, zoals ik dat niet kan waarden en er niet verrukt over is – ik zeg maar hoe het met mij gesteld is, zonder iets aan de waarheid af te doen – is die dan voor u nog wel een onvergelykelijke, hartstochtelijke, volmaakte, intieme, eenvoudige en geheel godgelijke bruid?

Maar waar ik, zoals ik al eerder zei, wel een grenzeloze bewondering voor heb is het zeer heilige, aanbiddelijke en grootse sacrament van uw liefde die zich opoffert, waarin u zelf aanwezig, waarlijk God en waarlijk levende mens, het uiterste hebt volbracht, en nog steeds volbrengt, en waarmee u met en in u zelf uw zeer kuise en godgelijke bruiden in verrukking brengt.

Want naar ieders inzicht en ervaring, is het onmogelijk dat liefde geen liefde wekt overal waar zij is. Liefde geworden bemint de bruid het meest in haar beminde, ik bedoel in u, o mijn Bruidegom, in wie zij zich bevindt en verblijf houdt, en oneindig meer dan in haar eigen persoon die zij bezielt en leven geeft.

26 GETOOID IN GODS SCHOONHEID

Hoewel sommige bruiden misschien vinden dat ik bruin en donker ben¹², overtreft toch mijn schoonheid elke voorstelling en begrip

¹² Hoogl. I: 5.

als mijn goddelijke Bruidegom mij in zijn armen op zijn eigen
geheime en verborgen manier
overvloedig vervult en doordrenkt met zijn overstelpende
bovennatuurlijke schoonheid¹³.

Vol beminnelijkheid ben ik daarna,
met bevallige bewegingen en een waardige houding,
voor de gewone mensen een voorbeeld van volmaakte
beoefening van alle deugden.

In gelijke mate valt dit ook zijn andere bruiden ten deel.
Dan komt ook zijn Wijsheid overvloedig aan de dag
waarmee hij alles, van het begin tot het einde, voorziet en
doordringt,
levendig, machtig en eenvoudig¹⁴.

27 HET BUITENSPORIGE VERLANGEN NAAR DE VERENIGING

Maar laat ik nu ophouden
met uit te weiden over mijn buitensporige liefde,
niet over uw liefde voor mij, uw bruid, want dat is onmogelijk,
maar over die van mij voor u, mijn Bruidegom en mijn alles.
Want nu moet ik het hebben over mijn verlangen naar u.

Helaas, helaas, waarom aarzelt u zo lang om bezit van mij te
nemen,
voor onze wederzijdse vervulling en bevrediging?
Helaas, helaas, hart van mijn hart, steun van mijn leven,
al heel lang wacht ik op u, vol ongeduld, met een verterende
liefde,

¹³ Hoogl. 2: 4.

¹⁴ Wijsh. 7: 22-24.

die mij geheel en al verteert en verslindt in haar vurige gloed
vanwege mijn buitensporige en uitgehongerde verlangen naar
onze vereniging met elkaar
zonder tussenkomst van wie of wat dan ook!

Ziet u niet dat ik ten einde raad ben!
Wacht toch niet langer om bezit van uw bruid te nemen¹⁵!

28 DE GEURIGE TUIN VAN DE LIEFDE

Want met de zuidenwind stromen heerlijke geuren door onze
tuin¹⁶,

tot verbazing en verrukking van hen die zich er bevinden.

En ook wij, o mijn Bruidegom en mijn Leven,
zullen er ons hart aan ophalen, als u in onze tuin bent geko-
men.

En zeker zullen wij ons daar zo verlustigen en vermaken
en samen van elkaar genieten,
dat u er haast niet uit weg kunt komen.

O Bruidegom en Leven van mij,
onze tuin is in alle opzichten volmaakt
en zo omheind en afgesloten¹⁷

dat niemand ons samenzijn kan ontdekken.

Heerlijk zullen wij elkaar liefkozen, omhelzen en omarmen,
en eindeloos genieten van elkaar,
de een niet minder dan de ander.

Daarna gaan wij weg, of liever gezegd,

¹⁵ Hoogl. 4: 16.

¹⁶ Hoogl. 4: 16.

¹⁷ Hoogl. 4: 12.

wij trekken ons terug in ons slaapvertrek¹⁸,
mooi gemaakt en prachtig versierd voor ons samen,
waarin u zo graag 's middags rust¹⁹.

Allang is dit voor u bereid:
ach, vervul nu toch het verlangen van uw bruid.

29 GEEF MIJ MEER RUIMTE

Maar, o mijn Geliefde en mijn Leven, juist toen ik het er over
had,
bent u in mij gekomen
om geheel en al te stillen mijn honger en mijn verlangen naar
de opperste verrukkingen van uw wezen:
de innige vereniging van ons beiden.

Op uw verzoek dat verlangen van mij groter te maken
om het dan nog meer te bevredigen,
heb ik het eindeloos vergroot;
en eindeloos genietend hebt u het,
zonder tussenkomst van een ander,
vervuld met de éénwording van ons beiden
door u overvloedig in mij uit te storten
met de onstuimige vloed van uw goddelijke en eenvoudige
genietingen.

Laat ons toch volledig van elkaar genieten in elkaars
armen,
o mijn Lief en mijn Leven,
zonder dat ooit de schepselen met al hun gedoe

18 Hoogl. 3: 4.

19 Hoogl. 1: 7.

onze gezamenlijke rust verstoren²⁰.

30 ZONDER U IS ER GEEN LEVEN

Maar u moet wel weten, o mijn Bruidegom,
dat omdat leven en ademen alleen met ú zoet en aangenaam
is,
ik erg jaloers ben.

Ik kan dan ook niet zeggen hoe bang ik ben dat u,
al is het maar voor één ogenblik, mij alleen laat of bij mij
weggaat.

O Geliefde van mij, breng wat mij betreft,
mijn gezellinnen maar in verrukking met uw heerlijk
goddelijk bezoek;
maar doe mij, omdat u met uw almacht overal volmaakt
genot kunt vinden, niet tekort,
door buiten mij om met uw genotvolle en machtige liefde al
uw voldoening en minnespel bij hen en in hen te zoeken.

Wat nu?

Lijkt het er niet op, mijn Lief, dat terwijl het genot van u mij
overstroomt,
ik bang ben dat kwijt te raken zoals mij al eerder is overko-
men?

Maar neen, wat ik ook zeg,
ik hoef niet bang te zijn,
want u bent van mij en ik van u.
U geniet van mij, en ik geniet van u,

20 Hoogl. 2: 7.

helemaal, volkomen en totaal,
 en samen zijn wij slechts één in het éne en onvergelykelijke
 van ons samen.

En beiden zijn wij even verrukt
 over de liefde en de schoonheid van elkaar,
 de één van en in de ander.

Wederkerig en onzegbaar omhelzen wij elkaar
 en hebben wij deel aan elkaar,
 met elk evenveel genot en eenvoud, in eenvoudige liefde,
 in ons eenvoudige wezen dat in zijn eenvoud onvergelykelijk
 is
 en stijgen uit boven al ons doen of niet-doen
 en boven de vloed van de allerhoogste liefde zonder weerga
 om te komen tot de heel eenvoudige, zeer onvergelykelijke en
 elkaar toegewijde aanschouwing
 in het onvergelykelijk eenvoudige van ons beiden.

Alle begrip en alle verbazing gaat dat te boven in het onzeg-
 baar onzegbare
 waarin ik geheel verzonken en verloren ben
 in liefde en zaligheid, ja in meer dan liefde en zaligheid in het
 onvergelykelijke voorwerp van liefde dat mij
 in mijn verrukking vast en onbeweeglijk houdt
 in voortdurende weergaloze aandacht, door u en voor u,
 mijn onvergelykelijke voorwerp van liefde en Bruidegom.

31 VERZWOLGEN IN HET ENE

Maar wat heeft dat alles te betekenen?
 Laat wie het kan het begrijpen
 en wie het weet het onder woorden brengen zo hij wil;
 als hij het kan, staat het hem vrij,

zo niet, laat hij er over zwijgen.

Want in diepe, voortdurende onnoemelijke stilte
getuigt ons wederzijdse genot en onze beschouwing van
aangezicht tot aangezicht
hier niet van het eerder genoemde, of iets dat daar mee ge-
paard gaat,
maar van iets dat oneindig meer betekent en er geheel buiten
valt.

Maar toch zal ik – zonder daarom uit die beschouwing weg te
gaan -
met een stroom van woorden naar buiten komen
om met u te spreken over ons beider liefdesgenoegen:
hoe ik zelf u talloze malen volkomen heb verzwolgen
en u daardoor in mij heb en van u geniet.

En hoe ook u zich hebt bediend van die daad van liefde van
mij,
voor elk van beiden even werkzaam in onze grote
gemeenschappelijke liefde,
om mij op uw beurt geheel en al te verzwelgen in u
waar ik altijd al ben geweest wat ik nu ben:
u zelf in u zelf, zonder verschil of onderscheid met u zelf.

En wat mij destijds als uw nieuwe geliefde en nieuwe bruid
buitengewoon heeft verbaasd,
was dat u om uw liefde in u en in mij echt te voltooien,
uw toevlucht hebt genomen tot het drastische middel van
mijn verstoting door u,
om ons door een plechtig huwelijk te verbinden als bruid en
Bruidegom
als totale voltrekking van onze weergaloze wederzijdse liefde.

Dat betekent dan niet zo maar een samengaan van elk van ons beiden met elkaar,
maar een onvergelykelyke eenheid van ons beiden die elk samengaan en diepe en eenvoudige eenheid van elk van ons beiden te boven gaat.

Onvergelykelyk genieten wij in eenvoudige eenheid van het bezit en de rust van elkaars geliefde voorwerp, hecht en eenvoudig met elkaar verbonden in het eenvoudige en onvergelykelyke behagen van elkaar, de één in de ander, waarover uit eer en ontzag elk schepsel hoort te zwijgen.

32 HOE WREED IS GODS AFWEZIGHEID

Maar, mijn Lief en mijn Leven,
vroeger hebben uw bruiden, mijn gezellinnen,
aan mijn smachten om uw afwezigheid
tallose onvoorstelbare smarten toegevoegd
toen ik steeds op mijn omzwervingen
bij hen langskwam om te klagen over mijn ongeluk,
meer dood dan levend door mijn grote smart.

En of ze het nu met opzet deden of niet,
tegen mij zeiden zij:
O, schoonste onder de vrouwen, waar is uw Bruidegom
nou²¹?
Bent u daar echt zo ongelukkig om
dat u hem zonder het te weten bent kwijtgeraakt
en hij u als bij toeval in de steek heeft gelaten?

21 Hoogl. 5: 17.

Neen, mijn Lief,
ik geloof niet dat zij wisten wat zij zeiden,
want als zij echt begaan waren met mij,
zouden zij mij niet zo buiten mezelf gebracht hebben van
smart.
Want toen ik bang was dat het zo met u was zoals ik dacht,
was de pijn zo schrijnend en hevig
dat ik vast zou zijn bezwijmd en doodgevallen voor hun
voeten
als u mij niet in het verborgene had ondersteund.

33 DE GEUR VAN DE MIRRE OMGEEFT HET LIEFDESSPEL

Mijn Geliefde en mijn Leven,
zo rusten en genieten wij samen, van en in elkaar,
in het voortdurende besef van ons grote genot
dat alle begrip en beschrijving verre te boven gaat,
zoals steeds weer blijkt, zowel nu als tevoren.

In liefde die ons beweegt met eenvoudige kracht,
bereiden wij elkaar dat genot
met onvergelykelijke en zeer eenvoudige omhelzingen.
Die kracht doet mij geheel en al wegsmelten
en bewegingloos neerliggen in uw onzegbare wezen,
zowel naar waarheid door de buitensporigheden die ik net
noemde,
als wel door wat die oneindig ver overtreft
– in heel uw goddelijkheid en menselijkheid –
de totale alles-omvattende volheid
waarin ik zowel goddelijk-menselijk ben, als menselijk-godde-
lijk
waar uw bruid hoe zij ook mag zijn,
niets van begrijpt of ooit van heeft begrepen.

Daarop, mijn Geliefde, berust nu al mijn vreugde en geluk.

Maar Liefste, Bruidegom van mij,
merkt u wel dat bij ons beider liefdesspel
op het bed bestemd voor onze goddelijke verlustiging
met zoete eenvoudige, onvergelykelijke en onzegbare
omhelzingen,
op het bed, zeg ik, van de Bruidegom en de bruid
waarop wij, u en ik, in de middag van elkaar genieten²²,
op een manier die verstand en begrip te boven gaan,
merkt u wel, zeg ik, o mijn Bruidegom,
hoe bij ons liefdesspel, wederkerig van elkaar en in elkaar,
de geur van mijn mirre ons omgeeft²³?

Wat een geluk dat samen mee te maken!

34 LEVEN TOT STERVENS TOE

Maar terwijl ik in mijn eindeloze buitensporigheid
doorga onze wederzijdse buitensporigheden uit te bazuinen
en daarbij niet alleen inbreuk maak op mijn eigen
bestaanswijze,
maar ook op al het geschapene en nog niet geschapene,
voel ik mij eindeloos meer vast-omstrengeld in uw
buitengewone liefdesomarmingen.

En door de onzegbaar aangename en goddelijke zoetheid
daarvan
voel ik me zo wonderbaarlijk verrukt door genot en liefde,
in de hele volheid en omvang van u zelf,

²² Hoogl. I: 7.

²³ Hoogl. I: 11.

dat ik geheel in u wegsmelt en word overgeschonken
om voortaan voor eeuwig en altijd niets meer te zijn dan u
zelf.

Dan merk en voel ik dat ik er na aan toe ben
om geheel en al te sterven en de laatste adem uit te blazen,
juist omdat u bént en ik alleen besta in u.

Ik omhels u en geniet van u,
gedompeld in onze eenvoudige stroom van goddelijke
genietingen,
dat wil zeggen in het onvergelykelijke van ons tweeën
in ons beider zeer eenvoudige en onvergelykelijke rustplaats.
Zonder onderscheid noch verschil in wat wij zijn,
zijn wij bij elkaar en genieten van elkaar,
de één van de ander en de één in de ander.

Och, Geliefde en Bruidegom,
als u me nog meer omstrengelt en omhelst,
zal ik zeker sterven van vreugde en liefde.
Daar verlang ik juist des te meer naar
omdat ik nu al voel dat zo'n dood eindeloos zoet en genotvol
is.

Maar, geliefde Bruidegom,
als ik zo sterf, wat zullen de engelen over u zeggen?
Zijn zij dan niet terecht van oordeel
dat u wel erg hartstochtelijk verliefd bent op mij, uw bruid,
zelfs meer dan op hen?
Want hen drukt u niet zo zoet en zo liefdevol in uw
goddelijke armen
dat zij er van leven tot stervens toe.

35 GENIETEND VAN U BEN IK EEUWIG

O mijn Geliefde, o mijn Bruidegom,
o hart van mijn hart, o toppunt van mijn genot!
Mijn leven en mijn alles,
heel innig omstrengelt u mij,
heel zoet omarmt u mij.
U overlaadt mij met hemelse vreugde
en brengt mij in opperste verrukking en geluk,
ja zelfs tot het toppunt van mijn volkomen geluk dat u bent.

Genietend van u ben ik eeuwig,
buiten tijd of eeuwigheid, ja zelfs zonder enige duur!
Och, helentaal bezwijk ik!
Ik kan niet meer, van liefde en genot sterf ik en blaas de
laatste adem uit
binnen in uw overwezenlijkheid.

Kostelijk en heerlijk is daarvan de schoonheid
die mij in genot en liefde met geweld mijn leven ontrukkt
in liefde boven alle liefde,
in rust en genot boven alle rust en genot,
in eenvoud die niet te zeggen hoe onzegbaar alle eenvoud te
boven gaat,
onzegbaar boven al het onzegbare.

DEEL 2 DE AANSPRAAK VAN DE BRUIDEGOM

36 HET VERLANGEN OM DE MENS OP TE NEMEN IN HET PARADIJS

O mijn dochter en mijn bruid,
op het toppunt van mijn welbehagen in jou, verlang ik er
gretig naar
jou in mij op te nemen
en je zo zachtjes te laten sterven
in mijn goddelijke armen, vast en stevig omarmd,
zoet en onweerstaanbaar,
in de eindeloze omvang van mijn wezen en mijn liefde,
en om jou met ons goddelijke spel,
op gelijke voet en even actief gespeeld door ons beiden,
te vervullen van genot van mij en in mij, en van alles wat ik
ben.

Jij wordt dan totaal in mij gevormd
tot meer nog dan de hoogste graad waarmee liefde kan
omvormen,
want nu heb jij mij bereikt, jouw oorspronkelijke wezen dat ik
ben,
in wie je van nu af aan zult leven en verblijven evenals ik zelf,
zonder onderscheid of verschil met mij,
die jou rust ben, jouw totale geluk en paradijs.

37 ZONDER VERLIES VAN DE GESCHAPEN GELIJKENIS

Maar hoor nu eens, o dochters van Jeruzalem, ik verzoek jullie dringend
mijn zeer beminde bruid alleen dan te wekken²⁴,
als zij het zelf graag wil.

Jou, mijn dochter, mijn bruid blijf ik in mijn armen houden,
zoals jij mij in jouw armen houdt.
En de grote liefde die mij zachtjes dwingt
jou vast en onvergelykelyk tegen mij aan te drukken,
diezelfde liefde, zeg ik, dwingt jou met zoete dwang
mij vast tegen je aan te drukken.
Onbeweeglyk met mij verenigd door onze heerlyke
wederzijdse liefde,
ja zelfs die liefde nog overtreffend
genieten wij dan van elkaar, van ons beiden, in ons beiden.
Dat alles zonder verlies van jouw geschapen gelijkenis aan mij.

Daardoor geniet jij van mij in mijzelf
en van alles wat ik ben, bij het liefdesspel van ons beiden
en in de actieve en passieve, meer dan passieve liefde van en in
ons beiden.

**38 IN DE GODDELIJKE LIEFDE ONTVANGEN WE WAT WE NIET
ZIJN EN HEBBEN**

Want wat je niet hebt, en wat je niet bent,
en ook niet zo hoort te zijn in je natuurlyke bestaanswijze,
dat wil zeggen geheel en al zoals ik in mijzelf en van mij zelf
ben,

24 Hoogl. 2: 7.

dat heb je en daar geniet je van in de actieve liefde van ons beiden;

meer nog: jij bent geheel gelijk aan mij in mijzelf,
in onze wederkerige en wederzijdse passieve,
meer dan passieve liefde van ons beiden.

Eigenmachtig, tegen je natuurlijke bestaanswijze in,
door het tenietdoen van je actieve hongerige verlangen,
ben je uitgestroomd in mij, jouw Bruidegom,
in mijn eeuwige uitgestrektheid en genot,
tot mijn en jouw eindeloze bevrediging.

Want vanwege jouw grote en opperste gelijkenis met mijn
goddelijke natuur
en de opperste vereniging van ons beiden,
(wezenlijk, geheel direct en onvergelykelyk tot stand gekomen
in grote eenheid van zeer heilige en zeer eenvoudige actieve
vruchtbaarheid
die onze directe en echtelijke vereniging te boven gaat)
schijnt onze stroom niet meer actief, wederkerig en overvloedig
van de één naar de ander te vloeien,
maar naar het volledige genot van onze eindeloos sterke liefde,
eenvoudig en onvergelykelyk,
en naar heel het daarvan onderscheiden vruchtbare
dat daar de eenvoudige oorsprong van is.

39 HET OVERVLOEDIGE LIEFDESSPEL

Onzegbaar genieten wij van onze wederzijdse en wederkerige
liefde

met een eenvoudige overvloed van onzegbare omhelzingen,
eenvoudig en onvergelykelyk in vervoering gebracht,

de één met de ander en de één in de ander.

Wederzijds en wederkerig, in opperste gelijkheid,
bereiden wij elkaar het genot van onze liefde
met onzegbaar onzegbare omarmingen,
heerlijk en verrukkelijk de één de ander en de één in de ander,
en van totaal eenvoudig wordt onze eenheid onvergelykelyk
eenvoudig,
waarin wij in eenvoudige rust van heel die overvloed genieten.

Dat alles, boven het zijn uit, in het zijn van het zijn,
gaat eindeloos alle verstand en begrip te boven
en welt uiterst onvergelykelyk en eenvoudig op
uit zeer krachtige en eindeloos overvloedige, eenvoudige en
krachtige liefde.

Actief, innerlijk steeds elkaars gelijken en onveranderlijk,
beminnen wij elkaar in ons zelf met even grote liefde
en slepen elk ons levenwekkend voorwerp van liefde met ons
mee
om het in onze liefde en vreugde haast geheel te verslinden.
Die onvergelykelyke liefde van ons minnenden voor elkaar,
elkaars gelijken ondanks verschil,
brengt ons in verrukking om volkomen te genieten
en te rusten in elkaars overvloedige liefdesspel.

40 SNELLE, ALLES VERZWELGENDE LIEFDE

Dat wekt een vloed van liefde die ons beiden geheel omvat,
zeer eenvoudig en onvergelykelyk,
en die ons op passende wijze in eenvoudige eenheid,
eenvoudige liefde, eenvoudige genietingen en eenvoudige rust
gelukkig maakt door elkaars bijzijn en omhelzingen,

de één bij de ander en de één in de ander,
 onvergelykelyk, door beiden even sterk ondervonden en
 genoten,
 in alles overtreffende overvloed en onvergelykelyk onverge-
 lykbare eenheid met elkaar,
 en door het totale wezen en de substantie van snelle, alles
 verzwelgende liefde
 die alle liefdesspel te boven gaat
 en overvloedig actief en direct naar buiten stroomt
 voor ons eigen meer dan volmaakte geluk.

Met die liefde voor elkaar in ons beider zijn en bestaan,
 snel, krachtig en onvergelykelyk eenvoudig,
 onvergelykelyk overvloedig en actief,
 eenvoudig en onvergelykelyk onvergelykbaar,
 trekken en slepen wij, voorafgegaan door verrukkelijke omhel-
 zingen,
 elk heel ons eigen geliefd voorwerp, dat gelijk én verschillend
 is,
 naar ons toe voor genot en rust in ons beider wezen.
 Dat gaat zowel alles waarmee wij naar buiten komen en
 uitstromen te boven
 als wel heel onze ommekeer die daarvan het gevolg is.

Bij dit alles, mijn dochter, mijn bruid, ben ik vol lof over jou,
 dat is alles wat ik jou zeggen wil en te verstaan wil geven.
 Want waar het mij om gaat met jou,
 is onze verliefde samenspraak
 en wat die eindeloos overtreft:
 het vervullen van ons en jou met gemeenschappelyk genot en
 rust,
 zowel met de snelle en heerlijke vloed van mijn eindeloos
 eenvoudige bezigheid

als met wat de vloed daarvan overtreft,
door alles te overstromen met eenvoudig licht en genot.

41 DE AFSPIEGELING VAN DE LIEFDE

Zo is het, mijn dochter en bruid, met mij en met ons gesteld:
met mijn menselijkheid en goddelijkheid ben ik in mij en in
jou;
daarbij bestaat de één op gelijke wijze uit de ander, in en vóór
de ander,
en jouw goddelijke menselijkheid bestaat uit mij, in en vóór mij;
daarin, in elkaar, voor mij en voor jou, steeds op gelijke voet,
genieten wij van elkaar en hebben wij volledig deel
aan heel het geluk dat voortkomt uit mijn eindeloze natuur.

Naar wat je bent, naar wat je hebt en geniet van en in mij
laten die natuur en de verliefde, actieve en overvloedige
afspiegeling
van mijn uiterst buitensporige liefde voor jou, met jou en in jou,
jou delen in de eenvoudige, meer dan overvloedige vloed van
mijn geluk
totdat ook jij er volledig en totaal van verzadigd bent.

42 GODS GELIJKENIS OVERTREFFEND OP HET TOPPUNT
VAN GLORIE

Kom dan uit de Libanon naar mij toe en in mij, jouw
Bruidegom,
in eenvoudige liefde en eenvoudige rust
dan zal ik je bekronen en overstelpen met de gelukzalige
overvloed²⁵

25 Hoogl. 4: 8.

van de glorie en het licht van mijn wezen,
– van jouw geliefde voorwerp –
voor zover jouw geschapen vermogens dat toelaten.

Dan geniet jij glorieus en voluit van mij,
van mijn opperste liefde en genot met jou,
gelukzalig door mij en in mij omdat ook ik zelf zo gelukzalig
en volledig geniet in mezelf en voor mezelf.

En weet je, zoals jij nog maar pas geleden,
gelukkig met mij en door mij bij ons liefdevolle samenzijn,
je zo vaak te goed gedaan hebt aan mij, jouw honingraat²⁶,
zo zal ik volledig en volkomen verzadigd van geluk
jou hier en nu toebehoren buiten elke tijd of eeuwigheid,
en je daardoor in mij omvormen
tot het toppunt van glorie en serafijnse liefde
zoals mijn eeuwige buitensporige liefde voor jou het verlangt.

In die liefde zal jij zijn: mijzelf in mijzelf, op mij gelijkend
tot voltooiing gebracht in jou, mijn gelijkenis nog
overtreffend.

Daaruit blijkt hoezeer mijn glorie in jou het toppunt bereikt,
en ook de jouwe in en door de mijne.

43 VERGODDELIJKT IN DE GODDELIJKHEID

Zo zal onze wezenlijke liefde mijn wezenlijke glorie in jou
gaande houden,
voor zover die liefde in mij is, jouw Bruidegom.

26 Hoogl.5: 1.

Die liefde vervolmaakt en vervult alles volkomen en overvloedig:
zowel jou als al mijn bruiden vergoddelijkt zij in mijn goddelijkheid.

In alles-overtreffende en uitmuntende overtreffelijkheid bereikt zij in jou en in hen de hoogste volmaaktheid van jouw en hun bestaanswijze,
die in haar eindigheid wordt overtroffen door de eindeloze van mij en jou
zonder dat ik daardoor zelf buiten jou en mij tekort kom of schade lijd.

Op vele manieren, eindeloos, maakt die liefde mij geheel gelukkig,
waarbij ik zelf onveranderlijk en standvastig blijf
in mijn eindeloos oneindig grote glorie en geluk,
ruim voldoende voor het opperste geluk in zo'n bestaanswijze als de mijne,
en waarbij ik, zogezegd, van mijzelf, en in mijzelf geniet en verblijf in licht en geluk
dat mij alleszins toekomt omdat ik ben die ik ben,
omdat ik behalve mezelf
ook het hele genot van mijzelf
en mijn gehele en totale geluk waardig ben.

Het goddelijk wezen dat ik ben geniet daarvan
in de menselijke bestaanswijze
die de menselijke en engelachtige bestaanswijze te boven gaat en overtreft,
en niet goddelijk én menselijk is,
maar de enige en enkele grond van ons beiden in ons beiden.

44 DE OMVORMING IN DE OVERWEZENLIJKE OVERTREFFELIJK-
HEID VAN GODS WEZEN

Dat beleef en ondervind jij nu reeds,
en ook straks nog veel volmaakter bij jouw vaste verblijf in
mijzelf
in het genot van wat ik ben en bezit
en ook van wat jij nu bent, hebt en bezit,
en waar je ook later volledig van zult genieten.

Dan zul je overvuld zijn met heel mijn geluk en
goddelijkheid
in jouw eigen wezen, geheel omgevormd
in de overwezenlijke overtreffelijkheid van mijn wezen
dat alles meesleept, alles vervult en doet verzinken
in de gelijkenis met mijzelf die mijn gelijkenis te boven gaat.

45 DE BEKRONING VAN GODS LIEFDE EN GLORIE

Zo zie je, mijn dochter, hoe en waarin het genot dat jij van
mij in mij zult hebben,
en het wederzijdse genot dat ik van jou en in jou zal hebben,
verschilt en verwijderd is in bestaanswijze,
in overtreffelijkheid en hoge verhevenheid van die waarin wij
nu verkeren,
waarin wij deel aan elkaar hebben, de één in de ander
in dat leven van nu met die sterfelijkheid van jou.

O mijn dochter en bruid, mag ik je dan,
in het vuur van onze zeer intieme, tedere, diepe,

geheel overwezenlijke, eenvoudige en onvergelykelyke omhelzingen,
 zeer eenvoudig en zeer goddelijk,
 dringend vragen uit de Libanon bij mij te komen²⁷
 voor de bekroning²⁸ met mijn liefde en glorie, door mij en in mij,
 en om dan bij mij en in mij te verwijlen
 en eindeloos van mij en van mijn glorie te genieten
 naar de mate en de gesteldheid van jouw overtreffelyke en overwezenlijke liefde.

In de opperste overtreffelykheid daarvan
 rusten wij dan ongestoord en geheel tevreden in elkaars armen,
 omhelzen elkaar, heel anders, eenvoudiger en vuriger dan ooit
 en overtreffen daarmee de volledige en totale vervolmaking
 van jou in mij en door mij
 in het volle door ons eindeloos verlangde, totaal genoten en allervolmaaktste
 voor beiden gelijke, wederzijdse en wederkerige genot
 en de totaal totale, en volledig volledige bevrediging van ons beiden.

46 DE BUITENSPORIGHEID VAN DE OVERWEZENLIJKE
 BESTAANSWIJZE

En zonder er uit te gaan, ga je er uit, ik bedoel uit mijn goddelijkheid,
 of beter gezegd uit ónze goddelijkheid,
 om dan bij mijzelf in mijzelf te zijn en mij te beschouwen

²⁷ Hoogl. 4: 8.

²⁸ Sir. 32: 2.

voor zover mogelijk in jouw overwezenlijke bestaanswijze
waarin jij geniet van het toppunt van mijn liefde en glorie.

Daarmee, daarin en daardoor ben jij dan op onvergelykelijke
wijze
in het diepste van jou verbonden
om in mij in mijn overvolle geluk,
te genieten van jouw overvolle volledig volle geluk,
in het mijne en in het jouwe,
zowel wezenlijk als voorbijgaand.

We zijn het er wel over eens dat al die geheimen daarvan
alleen ons beiden toebehoren, aan jou en aan mij:
al die allerdiepste, verliefdste, geheimste, intiemste buiten-
sporigheden van onze wederzijdse liefde
en vooral wat ik ben voor jou en in jou,
waarbij wij, zoals ik je altijd al zei, van elkaar genieten,
de één van de ander, en de één in de ander
in ons beider wederzijdse even grote liefde en even groot geluk
voor ons beiden gelijk, zoals je wel weet en begrijpt.

47 NOOIT ZONDER CHRISTUS' GLORIE

En dan, zeg ik je,
na volop en heerlijk van mij in mijn menselijke gedaante
genoten te hebben,
zul je onze goddelijkheid verwerven
om eenvoudig, vurig en hartstochtelijk verliefd – jij in mij –
van mij te genieten
en van de zeer eenvoudige en volle glorie
die zonder ophouden, overvloedig en ruimschoots, stroomt
van mij in jou, en voor jou.

En zo, waar je verder ook heen gaat of vertrekt,
nooit zul je zonder mij en mijn glorie zijn
en hoezeer je ook van mij verwijderd bent,
zonder mij te verlaten zul je bij mij in de hoogste mate deel
hebben aan mij en aan mijn glorie
zonder die ooit verlaten te hebben.

48 GEDARTEL VAN WEDERZIJD'S LIEFDESGENOT

Maar afgezien van deze waarheid, dochter van mij,
wil ik je laten weten met wat voor buitengewoon plezier
ik jouw verregeande buitensporigheden zie en er over uitweid.

Want toen jij door mijn uiterst buitensporige liefde voor jou
in mij lag te zieltogen van vreugde en genot,
heb jij toen niet jouw metgezellinnen, mijn bruiden zoals jij,
en zelfs de engelschaar
met meelijwekkende liefdesklachten gesmeekt
om je te omringen met bloemen en te verkwikken met
appels²⁹
zodat je mij nog langer vol levenskracht en genot kon blijven
beminnen
met jouw onverzadigbare hongerige liefdeslust?

Die passieve liefde van jou,
die in buitensporigheid elke – meer dan – passieve liefde
overtreft,
dwingt mij zachtjes om jou meer te beminnen dan ik je kan
zeggen
en meer dan ik het je zelf kan laten merken
bij jouw zeer eenvoudige en voortdurende bijzijn bij mij,

29 Hoogl. 2: 5.

waarbij ik in je stroom op allerlei manieren
en heel anders dan zoals ik je eerst vertelde
bij heel ons gedartel in wederzijds liefdesgenot.

49 HET WEGVALLEN VAN IEDERE BEKOMMERDHEID

En twijfel er niet aan, o mijn dochter, mijn bruid,
dat als je daarvan nog meer had kunnen verdragen,
ik dat met jou gedaan zou hebben en in mij laten zien.

Maar hoe dan?

Want door mijn bijzijn, geheel naakt, geniet jij toch al
volmaakt van mij?

Wat zou ik jou nog meer en beter kunnen onthullen
dan mij in geheel mijzelf in de totale volmaaktheid en groot-
heid van mijzelf?

Onvergelijkelijk daarin opgegaan en volkomen opgenomen
ben jij mijzelf in geheel mijzelf in het uiterste genot van mij in
geheel mijzelf.

Je weet toch wel, o dochter van mij, mijn bruid,
dat alles wat ik zelf ben, mijn kennis en schoonheid
jou nu eens in buitensporige verbazing brengt
die dan weer alle verbazing te boven gaat
en nog toeneemt door de bovenmatige kracht
van onze onvergelijkelijke en onverzadigbare echtelijke liefde.

Maar die onzegbaar onzegbare volmaaktheid,
kun je nooit bereiken in die liefde en door die liefde zelf,
juist omdat zij is wat ik ben.

Neen mijn dochter, daar kom je nooit ofte nimmer bij
omdat het jou slechts vergund is

die volmaaktheid in mij te smaken en mij daarin,
en ook jou in mij in heel eenvoudige onwetendheid
en zeer eenvoudige liefde.

Maar zonder ons ook maar in het minst te bekommeren
over heel dat weten hoe ik ben en hoe jij van mij geniet
en door naakt en eenvoudig
met mij in mij verbonden te zijn door wat wij zijn,
genieten wij met onvergelykelyk genot
van elkaars weergaloze geliefde voorwerp,
de één van de ander.

50 KOM MIJN DOCHTER EN ONTVANG JE BEKRONING

Jij hebt mij uitermate veel genoeg gedaan,
door jou en in jou zoals je bent, o mijn dochter,
want er was geen einde aan jouw buitensporige lof
voor mijn lichamelijke en uiterlijke schoonheid
in alles wat ik ben.

Zo deed ook de zeer Heilige Geest dat ruimschoots en
overvloedig in zijn openbaring.

O mijn dochter, met alles wat ik ben, van binnen en van bui-
ten,
zie ik dat ik jou voor altijd in verrukking heb meegesleept,
zowel door wat ik ben als door wat ik zelf heb gedaan en nog
steeds zelf doe
voor wat van ons beiden is, het samen genieten en rusten
in de onvergelykelyke liefde van ons beiden
die met onze talloze gemeenschappelyke buitensporigheden
ons beiden onvergelykelyk één maakt.

Daardoor ben jij mijn welbeminde dochter en bruid
in wie ik eeuwig behagen heb³⁰.

Kom, mijn dochter, kom mijn bruid, kom van de Libanon,
kom,
en ontvang je bekroning³¹.

30 Mt. 17: 5; Jes. 42: 1.

31 Hoogl. 4: 8.